

آخرین برآوردها از دستمزد کارگران ایرانی:

کمتر از نصف کارگر عراقی و یک چهارم کارگر ترک!

در اعتراض به معوقات مزدی صورت گرفت تجمع کارگران سازمان عمران شهرداری آبادان

شماری از کارگران سازمان عمران شهرداری آبادان، در اعتراض به تاخیر در پرداخت مطالبات مزدی خود مقابل ساختمان شرکت عمران تجمع کردند. تعدادی از کارگران معترض در تماس با خبرنگار ایلنا، گفتند: ما بیش از ۸۰ کارگر ششگانه دست کم سه ماه مزد نگرفته ایم. این کارگران گفتند که به دلیل مشکلات مالی دیگر قادر به گذران زندگی خود نیستند و این در حالی است که اگر این وضعیت بیشتر از این استمرار پیدا کند، خانواده های آنها قادر به ثبت نام بچه هایشان در مدرسه نخواهند بود. این اظهارات در حالی مطرح می شود که به دلیل عدم پرداخت حق بیمه کارگران، گویا تمدید دفترچه بیمه های آنها نیز با مشکلاتی همراه بوده است. کارگران اظهار داشتند: تعدادی از همکاران ما که در آستانه بازنشستگی با عنوان مشاغل سخت و زیان آور هستند به دلیل پرداخت نشدن هزینه بازنشستگی از سوی کارفرما امکان بازنشسته شدن ندارند. آنها خواستار آن هستند که شهرداری در مقام کارفرمای اصلی، مطالبات معوقه آنها را پرداخت کند. این کارگران مدعی شدند که روز گذشته نیز شماری از همکارانشان در سازمان آتش نشانی و فضای سبز شهرداری آبادان در اعتراض به بلا تکلیفی در دریافت مطالبات مزدی، دست به اعتراض صنفی زده بودند.

کارگران پتروشیمی فجر خواستار شدند:

تسریع در اجرای طرح طبقه بندی مشاغل

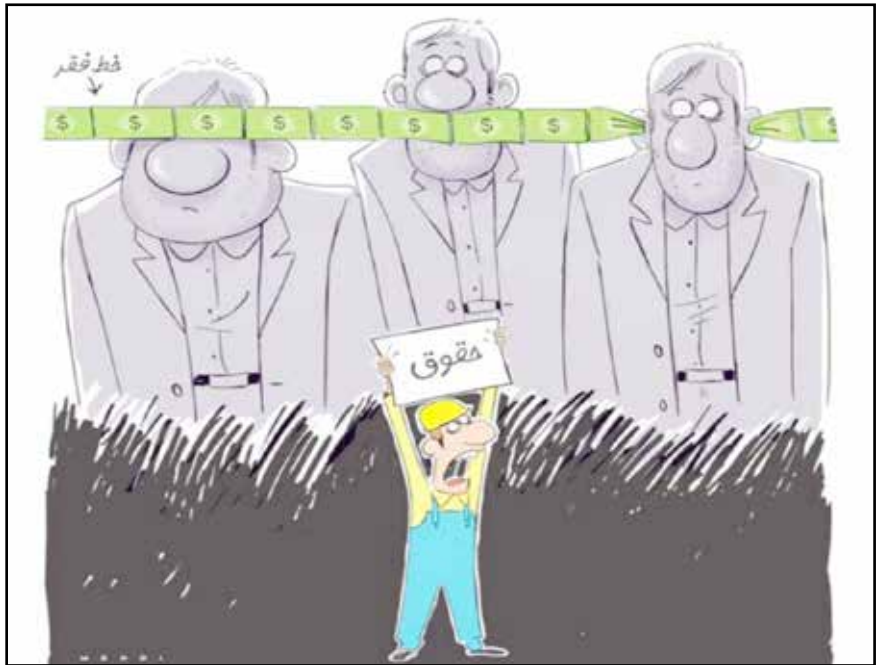

نسرین هزاره مقدم

در شرایطی که دستمزد ایرانی ها فقط ۱۰۰ دلار است، در عراق آشوب زده کارگران ۲۹۰ دلار، دستمزد می گیرند؛ آیا باز هم دولتی ها و کارفرمایان می توانند استدلال کنند که افزایش حداقل دستمزد، دست و پا گیر و مانع تولید است؛ آیا باز هم می شود صورت «ترمیم دستمزد» را التکاء کرد؟!

به گزارش خبرنگار ایلنا، در جلسات سه جانبه کمیته دستمزد بعد از چانه زنی های پیاپی، کارفرمایان و دولتی ها «قبول» کردند که به میزان ۸۰۰ هزار تومان، هزینه های زندگی افزایش یافته است و باید این سربار هزینه جبران شود. حال قرار است این ۸۰۰ هزار تومان از طریق بن غیر نقدی پرداخت شود؛ البته قبل از هر چیز شورای عالی کار باید تصمیمات کمیته دستمزد را تایید نهایی کند. در چنین شرایطی می توان امیدوار بود که در این حق حداقلی کارگران دیگر اما و چرا آورده نشده و هر سه طرف مذاکره پای تصمیمات را امضا کنند.

در ماه های گذشته کارگران ایرانی با کاهش ۷۲ درصدی قدرت خرید مزد مواجه شده اند؛ کاهش چشمگیری که هیچ توجیه عقلانی ای ندارد و راهکاری هم برای جبران آن ارائه نمی شود؛ کاهش توان خرید، فقط مربوط به امسال نیست؛ عقب ماندگی مزدی کارگران، یک حقیقت تاریخی است که هر ساله با هزار بهانه از ترمیم این عقب ماندگی جلوگیری شده است؛

و دم بر نیارود؟! و بدبختی است که ۸۰۰ هزار تومان نمی تواند مشکلات معیشتی کارگران را برطرف کند و آنها را به دوران رونق سفره ها بازگرداند؛ آنطور که اکثر فعالان کارگری و دلسوزان طبقه کارگر معتقدند باید مزد یک خانوار چهار نفره حداقل هفت میلیون تومان باشد تا بتوان ادعا کرد که کارگر ایرانی می تواند در رفاهی معادل هم تانانش در منطقه زندگی کند؛ ۷ میلیون تومان هم البته در حال حاضر فقط حدود ۵۰۰ دلار است. انظر فعالان کارگری در واحدهای مختلف را در رابطه با روند رو به افول سفره های کارگران در ماه های گذشته و البته تصمیم اخیر کمیته دستمزد جویا بشوید:

بن نه؛ «بن کارت» آری!

حسین رجائیان، رئیس انجمن صنفی کارگران پیمانکاری معدن چادرملو می گوید: «دیگر از سبب معیشت خانوار هیچی باقی نمانده؛ مصرف لبنیات ما کارگران به زیر ۱۰ درصد رسیده؛ گوشت و پروتئین را تقریباً حذف کرده ایم؛ در نهایت ماهی یکبار یا نهایت دو بار، گوشت و پروتئین می خوریم؛ میوه را که کامل حذف کرده ایم؛ الان هم که نزدیک شروع سال تحصیلی است و هزینه های کاغذ و قلم و لوازم التحریر هم مزید بر علت شده؛ اینها همه، دارد کمر کارگر را می شکند...»

دستمزد در ایران امروز، فقط معادل ۱۰۰۳۵ دلار است! حتی اگر قبل از جهش ناگهانی ارز، با همان دلار ۵ هزار تومانی هم حساب کنیم، حداقل مزد فقط ۲۸۱ دلار می شود. یعنی باز هم ماهی بیش از ۱۰ دلار کمتر از عراق آشوب زده؛ در نظر بگیریم عراق، نمونه ای از بی ثبات ترین و آشوب زده ترین کشورهای منطقه است که در همین ماه ها هفته های اخیر، کارگران و کارمندان آن، بارها در اعتراض به پایین بودن دستمزد به خیابان ها آمدند. از ترکیه سخن نمی گوئیم که حداقل دستمزد در ترکیه ۱۷۷۷ لیره معادل ۴۷۲ دلار در ماه است؛ یعنی درست بیش از چهار برابر حداقل مزد کارگر ایرانی!

در این شرایط آیا باز هم می شود استدلال کرد که حداقل مزد در ایران، زیاد و دست و پا گیر است و باید جرح و تعدیل شود؟! آیا می شود گفت ۸۰۰ هزار تومان بن و وعده داده شده می تواند در این شرایط اقتصادی، همان دستمزد بدون ارزش را بسازد؟! آیا باز هم می شود از کارگر ایرانی خواست که ریاضت بکشد

می پردازند. البته اگر به حقوق نقدی ما کارگران اضافه کنند که خیلی بهتر است، ولی همین که سبب معیشت ما را تامین کنند، باز هم برای ما خیلی است؛ خدا کند همین اتفاق، حداقل بیافتد. البته دو شرط اساسی دارد؛ یکی اینکه در پرداخت بن به کارگران، سوء استفاده و سودجویی صورت نگیرد و دوم اینکه حتماً هر ماه پرداخت کنند؛ می ترسیم یک ماه پرداخت نکنند و بعد زیرش بزنند؛ برای همین است که می گوئیم اگر این مبلغ را روی دستمزدمان بگذارند خیلی بهتر است.»

اکثریت کارگران عقیده دارند که ۸۰۰ هزار تومان حتی اگر به صورت بن پرداخت شود، اتفاق خوبی است؛ اما باز هم چشم شان آب نمی خورد که حتماً این اتفاق بیافتد؛ این دل نگرانی ها و دلهره ها در شرایط فعلی اقتصاد، کاملاً طبیعی است. از سوی دیگر، دولت، کارفرمایان و البته خود نمایندگان کارگری نیز بر این عقیده هستند که اگر مبلغ توافق شده را به صورت نقدی روی دستمزد بگذارند، تورم را خواهد بود، ولی اگر بن بدهند، از رشد گردش نقدینگی جلوگیری خواهد شد.

۸۰۰ هزار تومان به هیچ وجه کافی نیست

مرتضی افقه، اقتصاددان و استاد دانشگاه، در ارتباط با تصمیم کمیته دستمزد و استدلالها مذاکره کنندگان می گوید: این اقدام یعنی تصمیم کمیته دستمزد برای پرداخت ۸۰۰ هزار تومان بن به کارگران، «به طور نسبی» می تواند اقدام خوبی باشد، اما عقب ماندگی قدرت خرید کارگران را به هیچ وجه جبران نمی کند. من معتقدم اگر همین مبلغ را به صورت نقدی به کارگر بدهند، خود کارگر راحت تر می تواند انتخاب کند که با نقدینگی خود چه کار کند؛ بن خودش مشکلاتی دارند؛ مثلاً ممکن است شبکه مخفی برای خرید و فروش بن ها به وجود بیاید که البته این مشکل را با «بن کارت» می شود تقلیل داد.

اول البته تاکید می کند که پرداخت مبلغ ترمیم مزد به صورت بن، مزایایی هم دارد؛ هم به رونق تولید داخلی کمک و هم از فقر غذایی جلوگیری می کند؛ چرا که اگر پول نقد بدهند ممکن است سرپرست خانوار به جای تهیه مواد غذایی، اقلام غیر ضرور را بخرد و خانواده در شرایط فعلی، به سادگی دچار فقر غذایی شود. او ادامه می دهد: می خواهم بگویم این مسأله، جنبه های متعددی دارد که باید همه آن ها را در نظر گرفت؛

در شرایطی که قدرت خرید کارگران به یک سوم رسیده، آیا باز هم بهانه های می ماند که دولتی ها و کارفرمایان از زیر بار پرداخت های حداقلی که فقط می تواند کمی، فقط ببخشند، طفره بروند؟

نمی توان سراسر و ساده گفت کدام روش خوب است و کدام روش بد! البته باید نظرات، مدیریت و برنامه ریزی دقیق صورت بگیرد؛ البته باز هم تاکید می کنیم این رقم به هیچ وجه کافی نیست؛ ۸۰۰ هزار تومان برای یک خانوار سه نفره، فقط حداقل جبران قدرت خرید است؛ خیلی حداقلی است...

افقه در ارتباط با این استدلال که پرداخت نقدی این مبلغ می تواند «تورم» باشد، می گوید: خیلی نمی شود صد درصد این استدلال را قبول داشت؛ چون با پرداخت به صورت بن، باز هم تریق پول صورت می گیرد؛ تنها فرق این است که اگر نقدی می پرداختند، تورم برخی اقلام ممکن نبود افزایش پیدا کند یا خانواده ها بروند سراغ اقلام غیر ضروری یا خارجی. اگر هدف از پرداخت غیر نقدی، حمایت از تولید داخلی و کنترل تورم اقلام غیر ضروری باشد، خیلی هم خوب است؛ ولی باز هم تاکید می کنم نیماز به مدیریت و نظارت دقیق داریم و باید این را هم بپذیریم که ۸۰۰ هزار تومان به هیچ وجه کافی نیست.

این شرایطی است که امروز در آن به سر می بریم؛ بنابراین آنچه گفته اند شورای عالی کار باید در یک هفته دیگر تشکیل جلسه بدهد؛ در شرایطی که دستمزد کارگر ایرانی از نصف کارگران عراقی کمتر است و در همین پنج شش ماه گذشته، قدرت خرید کارگران به یک سوم رسیده، آیا باز هم بهانه های می ماند که دولتی ها و کارفرمایان از زیر بار پرداخت های حداقلی که فقط می تواند کمی، فقط «کمی» اوضاع را بهبود ببخشند، طفره بروند؟! آیا در شرایطی که قیمت همه چیز به غیر از دستمزد، سیر صعودی داشته، این ادعا که دستمزد کارگر ایرانی، «دست و پا گیر» است و مانع تولید، باز هم تکرار خواهد شد؟!

ایستادگی خواهیم کرد. این مسئول با تاکید بر اینکه هدف ما ایجاد رفاه نسبی و حداقلی برای بازنشستگان تحت پوشش است، گفت: باید فاصله ها کم شود و به خصوص بین دستگاه های مختلف از نظر نوع خدمات و کیفیت خدمات یک همگونی و همسانی بین بازنشستگان و شاغلین ایجاد شود. ما باید سیاست های را دنبال کنیم که بازنشستگان از رفاه نسبی که در دستگاه های اجرایی وجود دارد بهره مند شوند و در این فرآیند دستگاه های پای کار آمده و به ما کمک کنند.

شود، اما بحث همسان سازی، مطالبه های بسیار مهم و حیاتی برای بازنشستگان بوده که نیازمند توجه همگان به این موضوع است. تقی زاده افزایش اعتماد بازنشستگان به تصمیمات و برنامه های صندوق را بسیار مهم و حیاتی عنوان کرد و گفت: ما با آنچه در کلان کشور در بحث بودجه نویسی اتفاق خواهد افتاد کاری نداریم، بودجه صندوق بازنشستگی کشوری باید از هم اکنون مشخص و مدون شود. ما باید با عملکرد خود به بازنشستگان نشان دهیم که جزئی از جامعه بازنشستگان هستیم و برای آنها تا آخرین لحظه

همسان سازی، ۱۵ هزار میلیارد تومان اعتبار نیاز دارد

مدیرعامل صندوق بازنشستگی کشوری:

تخصیص ۱۵ هزار میلیارد تومان اعتبار نیاز است. وی با بیان اینکه صندوق بازنشستگی کشوری علاوه بر پرداخت حقوق بازنشستگان به مسائلی چون درمان، بیمه تکمیلی، سفر و مسائل رفاهی بازنشستگان تحت پوشش توجه دارد، گفت: برای تأمین بودجه سه سال آینده صندوق بازنشستگی کشوری حتماً باید اتفاق جدید و بزرگی بیافتد و ما به عنوان مسئولان صندوق باید حضور و اثر گذاری پررنگ تری در فرآیند بودجه نویسی سال ۹۸ داشته باشیم. وی افزود: شرایط کنونی کشور و بالا رفتن نرخ ارز و وضعیتی که بازنشستگان با آن روبرو هستند، ایجاب می کند که حقوق شان بیش از رقم کنونی افزایش یابد تا حداقل بخشی از مشکلات معیشتی و فشار موجود بر این قشر فریخته کاهش یابد. تقی زاده با تاکید بر اینکه نیاز است تا تمام وزارتخانه ها، قوه قضاییه، مقننه و دستگاه های اجرایی در این فرآیند حساس شوند گفت: مباحث دوران خدمت و اشتغال و دوران بازنشستگی باید

مدیرعامل صندوق بازنشستگی کشوری گفت: برای اجرای طرح همسان سازی حقوق بازنشستگان این صندوق با توجه به شرایط کنونی کشور حداقل ۱۰ تا ۱۵ هزار میلیارد تومان اعتبار نیاز است. به گزارش ایلنا، جمشید تقی زاده در نخستین نشست کمیته برنامه و بودجه صندوق بازنشستگی کشوری، گفت: با توجه به اینکه بحث بودجه نویسی سال ۹۸ به زودی فرا خواهد رسید، نیاز است تا مانع برای تعیین و تدوین بودجه برای صندوق هر چه سریعتر اقدام و رایزنی ها و ایجاد حساسیت لازم را در این زمینه در سطوح مختلف کشور آغاز کنیم. وی با بیان اینکه برای اجرای کامل همسان سازی حقوق بازنشستگان به ۳۰ هزار میلیارد تومان اعتبار نیاز است، تصریح کرد: اعتباراتی که تاکنون به این امر اختصاص یافته حدود چهار هزار و ۴۰۰ میلیارد تومان است و برای همسان سازی حقوق در بودجه ۹۸ حداقل به

برای همگان به ویژه مسئولان ذیربط و برنامه ریزان به طور کامل و شفاف مشخص و تشریح شود و برنامه های تهیه شود که هر یک از این نهادها چه سهمی در رفع مشکلات موجود دارند و چه نقشی می توانند برای رفع مشکل بازنشستگان ایفا کنند. مدیرعامل صندوق بازنشستگی کشوری همچنین گفت: کانون های بازنشستگی که در تمام استان ها فعالیت می کنند یکی از بازوهای این صندوق برای بودجه و دفاع از بودجه صندوق هستند که باید برای رایزنی و تعامل بیشتر با نمایندگان از کانون ها و ظرفیت آنها استفاده کرد. تقی زاده با بیان اینکه بازنشستگان در حال حاضر در همه استان های کشور حقوق خود را مطالبه می کنند، یاد آور شد: مسائلی که بازنشستگان مطرح می کنند از مهمترین مطالبات و نیازهای است که باید در دستور کار و توجه دولت و نظام قرار گیرد. وی تصریح کرد: ما تلاش کردیم در وهله اول حقوق بازنشستگان پیش از پایان هر ماه پرداخت